

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011384
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2120011384.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XX, C., pre zločin legalizácia príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 233 odsek 1, písmeno a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a iné, o odvolaní poškodeného E. C. voči rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24.10.2023, sp. zn. 9T/47/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.4.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno f), odsek 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o odkázaní poškodeného E. C., nar. X.X.XXXX v F., trvale bytom G. XXX s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

II. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný A. B. povinný uhradiť poškodenému E. C., nar. X.X.XXXX v F., trvale bytom G. XXX škodu vo výške 10.000,- (desaťtisíc) eur.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 24.10.2023 sp. zn. 9T/47/2020 uznal obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) za vinného zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 233 odsek 1, písmeno a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a iných trestných činov na skutkom základe uvedenom v bodoch 1) a 2) rozsudku.

Za to okresný súd obžalovanému podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože považoval úhrnný trest vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 7.9.2016 sp. zn. 1T/47/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9.11.2016 sp. zn. 3To/87/2016, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Poškodený E. C. (ďalej len „poškodený“) bol podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 24.10.2023 sa prokurátor a obžalovaný po porade s obhajcom zdali práva na podanie odvolania. Prítomný poškodený si podal voči vyhlásenému rozsudku odvolanie a uviedol, že ho má záujem odôvodniť.

Poškodenému bolo písomné vyhotovenie rozsudku doručené dňa 9.11.2023 spolu s oznámením zo dňa 6.11.2023, že odvolanie môže odôvodniť v lehote 5 pracovných dní odo dňa doručenia rozsudku. Poškodený svoje odvolanie písomne neodôvodnil.

Spis bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) predložený na rozhodnutie o odvolaní poškodeného dňa 10.1.2024.

Za účelom prejednania odvolania poškodeného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 16.4.2024, na ktorý sa dostavili prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava, obžalovaný a obhajca obžalovaného. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti poškodeného, ktorý sa napriek riadne a včas doručenému upovedomeniu na verejné zasadnutie nedostavil.

Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopíňal, nakoľko žiadne návrhy v tomto smere neboli.

Prokurátor na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu žiadal odvolanie poškodeného zamietnuť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie poškodeného zamietnuť z dôvodu, že poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil riadne a včas. Obžalovaný sa pridržiaval návrhu predneseného jeho obhajcom.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len z časti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Krajský súd ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal poškodený ako oprávnená osoba, proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o škode, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania.

Krajský súd zistil, že odvolanie poškodeného nebolo bližšie špecifikované ani zdôvodnené, preto ho odvolací súd preskúmal len v rozsahu, v ktorom je poškodený oprávnený podať odvolanie voči rozsudku, a to vo vzťahu k výroku o škode. Po preskúmaní odvolania poškodeného krajský súd zistil, že je dôvodné.

Okresný súd svoje rozhodnutie o odkázaní poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces v podstate odôvodnil tým, že pre rozhodnutie o náhrade škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného konania a toto by predĺžilo, keďže súd mohol na základe vyhlásenia viny obžalovaného, ktoré prijal, rozhodnúť a vine a treste obžalovaného ihneď. Okrem toho mal okresný súd za to, že ku škode bolo potrebné vypočítať obžalovaného a poškodeného, ako aj zistiť, či si poškodený neuplatnil nárok na náhradu škody už v civilnom konaní voči obžalovanému, resp. voči E. D., voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že zomrel.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 odsek 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému uhradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť škodu, ak je jej výška súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, pokiaľ škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podmienkou na rozhodnutie súdu podľa ustanovenia § 287 Trestného poriadku je, že:

- obžalovaný bol uznaný za vinného z trestného činu,
- škoda vznikla jeho zavinením v dôsledku spáchaného trestného činu,
- ide o škodu uvedenú v § 46 odsek 1 Trestného poriadku,
- nárok na náhradu škody bol uplatnený riadne a včas na to oprávnenou osobou (z návrhu musí byť zrejmé, z akého dôvodu a v akej výške sa náhrada požaduje),
- uplatnený nárok má podklad v príslušných hmotnoprávných predpisoch,
- priznaniu nároku nebráni zákonná prekážka (napr. dôvodne vznesená námietka premlčania).

Ustanovenie § 287 Trestného poriadku upravuje adhézne konanie, ktoré je súčasťou trestného konania. Adhézne konanie umožňuje poškodenému dosiahnuť čo najskoršie priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej trestným činom. Ak je škoda spôsobená trestným činom v skutkovej vete rozsudku ustálená a nebola do vyhlásenia rozsudku uhradená celá alebo jej časť, je povinnosťou súdu pri uznaní viny obžalovaného vždy rozhodnúť v adhéznom konaní o náhrade škody, pokiaľ tomu nebráni zákonná prekážka.

V prvom rade je potrebné uviesť, že súd rozhoduje o náhrade škody iba v prípade, ak si poškodený nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnil. To znamená, že, súd nerozhoduje o tejto otázke z vlastnej iniciatívy, z úradnej moci, či bez návrhu oprávnenej osoby. Poškodený musí uplatniť nárok na náhradu škody takou formou, z ktorej je takéto uplatnenie zrejmé a zároveň musí požiadať, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom. Podmienkami nevyhnutnými na rozhodnutie o nároku poškodeného v adhéznom konaní sú, že návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania a z návrhu musí byť zrejmý dôvod a výška uplatňovaného nároku na náhradu škody.

Poškodený pri výpovedi dňa 14.1.2020 v prípravnom konaní, teda do skončenia vyšetrovania, výslovne uviedol, že si uplatňuje náhradu škody vo výške 10.000 eur a žiadal, aby súd zaviazal prípadného obžalovaného túto škodu uhradiť. Okrem toho z obsahu výpovede poškodeného vyplýva, že suma 10.000 eur bola finančná hotovosť, ktorú poškodený zaplatil za kúpu vozidla zn. BMW.

Keďže poškodený si do skončenia vyšetrovania uplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas, nie je dôvodný argument obžalovaného, že tento nárok poškodeného nebol zákonne uplatnený.

V danej trestnej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre priznanie náhrady škody poškodenému tak ako na ne krajský súd poukázal vyššie, pričom škoda spôsobená trestným činom bola ustálená v skutkovej vete rozsudku, konkrétne pri skutku pod bodom 2/ s tým, že aj konaním obžalovanému bola poškodenému spôsobená škoda vo výške 10.000 eur, a škoda nebola do vyhlásenia rozsudku uhradená celá alebo jej časť, preto bolo povinnosťou súdu pri uznaní viny obžalovaného rozhodnúť v adhéznom konaní o náhrade škody.

Vo vzťahu k priznaniu náhrady škody poškodenému nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie, a to ani výpoveďami obžalovaného, či poškodeného. Poškodený na začiatku hlavného pojednávania zopakoval uplatnený nárok na náhradu škody aj jeho konkrétnu výšku, k čomu sa mal právo vyjadriť obžalovaný, kde by mohol namietkať, že škodu medziasom uhradil celú, alebo jej časť, čo prítomný obžalovaný neurobil. Uvedenú okolnosť súd nemusí riešiť v rámci výpovedí strán. Čo sa týka uplatnenia

náhrady škody len vo vzťahu k obžalovanému, krajský súd uvádza, že je na rozhodnutí poškodenému, voči ktorému škodcovi si škodu uplatní, pričom nárok si môže uplatňovať len voči niektorému z nich.

Vzhľadom k tomu, že napadnutý rozsudok bol v časti o odkázaní poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces v rozpore so zákonom, nakoľko poškodenému mala byť náhrada škody priznaná, krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmeno f), odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu len v tejto časti a sám v tejto časti rozhodol tak, že poškodenému riadne a včas uplatnený nárok na náhradu škody v sume 10.000 eur priznal, nakoľko škoda v tejto výške bola ustálená v skutkovej vete rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokoch tohto rozsudku krajského súdu.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 odsek 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.